

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.237/2012/4. szám

A Debreceni Ítéltábla az előbb személyesen eljáró, majd Dr. Jobbágy Károly ügyvéd (cím) által képviselt felperes neve m.-i (cím) lakos felperesnek - az előbb **K. Gy.** egyesületi elnök, majd Dr. Hedrik Béla ügyvéd (cím) által képviselt alperes neve, címe alperes ellen fegyelmi határozat megsemmisítése iránt indított perében a Miskolci Törvényszék 23.P.21.820/2011/10. számú ítélete ellen az alperes által 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 10 000 (Tízezer) forint fellebbezési eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes az alperes tagja.

Az egyesület fegyelmi szabályzata (a továbbiakban: FSz) 2. § i) pontja szerint fegyelmi vétséget követ el az a horgászegyesületi tag, aki kellő megalapozottság nélkül a vezetőség, illetve a választott testületek tevékenységéről rosszhiszeműen valótlant állít, illetve az egyesületre nézve káros erkölcsi vagy anyagi következményekkel járó tevékenységet folytat.

A 3. § 1. pontja sorolja fel a kiszabható fegyelmi büntetéseket, így a d) pont úgy szól, hogy az egyesület vizén vagy a feljelentő hasznosító vizén a horgászattól való meghatározott idejű eltiltás (ami kapcsolódó halvédelmi szabálysértés esetén az állami horgászjegy, míg horgászrendi vétség esetén az adott vízterületre vonatkozó területi engedély váltásának a tilalmát jelenti); míg az f) pont szerint fegyelmi büntetés az egyesületből meghatározott időre szóló kizárás.

Az FSz 5. § 2. pontja kimondja, hogy fegyelmi eljárás csak az egyesületi tag ellen és kizárólag írásban rendelhető el. Az értesítésben részletesen ismertetni kell vele az általa

elkövetett fegyelmi vétséget. Az 5. § 3. pontja szerint elrendelésre jogosultak az illetékes egyesület közgyűlése, vezetősége vagy elnöke.

Az FSz 10. § 3. pontja szerint a határozatot írásba kell foglalni. A határozat három részből áll. Az első rész a szerv megjelölését, az ügy számát, az eljárás alá vont tag nevét, lakcímét, egyesületének nevét, esetleges viselt tisztségét, horgászigazolványának és állami horgászjegyének számát, a tárgyalás helyét és idejét tartalmazza. A határozat második - rendelkező - részének az eljárás alapját, a fegyelmi ügyben hozott érdemi döntést és a fellebbezési jog tekintetében nyújtott tájékoztatást kell megjelölni. A határozat harmadik - indokolási - része a fegyelmi szerv által megállapított tényállást, a bizonyítékok megjelölését, azok mérlegelését, lényegében a szerv meggyőződésének indokait, továbbá a súlyosbító és enyhítő körülményeket tartalmazza.

Az FSz 13. § 1. pontja szerint az első fokon hozott fegyelmi határozat ellen, annak kézbesítésétől számított 15 nap alatt fellebbezésnek van helye, amelyet az első fokú fegyelmi szervnél kell benyújtani. A 2. pont értelmében fellebbezésre jogosultak: az eljárás alá vont tag és az eljárást elrendelő szerv vagy személy. Az 5. pont kimondja, hogy a fellebbezési eljárásban eljáró szerv az első fokú határozatban kiszabott büntetést csak erre irányuló fellebbezés esetén súlyosbíthatja.

2011. április 18-án kelt levélben a horgászegyesület elnöke értesítette a felperest, hogy „Ön megsértette az egyesület fegyelmi szabályzata 2. § i) pontját. Az elkövetett szabálytalansága miatt az egyesület Fegyelmi Szabályzatában foglalt jogkörömben Ön ellen a fegyelmi eljárást elrendelem.”

Az első fokon eljáró fegyelmi szerv, a Fegyelmi Bizottság az ügyben az első érdemi tárgyalást 2011. június 6-án tartotta meg, ahol meghallgatták az eljárás alá vont felperest, hozzá kérdéseket intéztek, majd a Fegyelmi Bizottság a tárgyalást 2011. június 24. napjára elhalasztotta. A második fegyelmi tárgyaláson a bizottság tanút hallgatott meg, majd a bizonyítási eljárást befejezetté nyilvánította és határozatot hozott.

A 2011. június 24-én kelt 3-7/2011.fe. számú határozatában az első fokú fegyelmi szerv kimondta, hogy a felperes megvalósította az egyesület Fegyelmi Szabályzata 2. § i) pontjába ütköző fegyelmi vétséget, ezért őt a Fegyelmi Szabályzat 3. § (1) bekezdés d) pontja alapján a horgászattól az egyesület kezelésében lévő vízterületekről jelen határozat jogerőre emelkedésének napjától 12 hónap időtartamra eltiltotta. Kimondta, hogy ezen időtartamra területi engedélyt nem válthat. Tájékoztatta, hogy a határozattal szemben 15 napon belül az egyesület másodfokú fegyelmi szervéhez, az egyesület vezetőségéhez intézett fellebbezéssel élhet. A határozat indokolásában rögzítette, hogy az eljárás alá vont tag nyilatkozata, a tanú vallomása, valamint az eljárás során bemutatott okiratok alapján azt a tényállást állapította meg, hogy felperes eljárás alá vont tag 2011. március 18. napján megjelent a B.Megyei Kormányhivatal helyiségében, ahol **Vné S. É.** halászati felügyelőnek több állítást eszközölt és jegyzőkönyvbe diktált az egyesületről, egyes szerveiről és tagjairól. Ezen állításokat az eljárás alá vont tag valótlanul és megfelelő bizonyítékokkal alá nem támasztott módon adta elő. Ezen magatartásával a vezetőség és a választott testületek tevékenységéről megalapozottság nélkül rosszhiszeműen valótlant

állított, továbbá az egyesületre nézve káros erkölcsi következményekkel járó tevékenységet folytatott. E tényállást a fegyelmi bizottság megalapozottnak találta, enyhítő körülményt nem talált, súlyosbító körülményként értékelte, hogy felperes már többször volt büntetve fegyelmi vétségek elkövetése miatt, s ezen fegyelmi eljárás időtartama alatt is feljelentés érkezett vele kapcsolatban fegyelmi vétség elkövetése miatt.

2011. július 7-én a felperes fellebbezést nyújtott be az első fokú határozattal szemben, amelyben előadta, hogy „állampolgári jogommal élve a fegyelmi bizottság döntésével nem értek egyet, ezért fellebbezek a vezetőség felé”.

Ugyanezen a napon a horgászegyesület elnöke is fellebbezést nyújtott be a fegyelmi határozattal szemben „súlyosbítás” iránt, arra hivatkozással, hogy az eljárás alá vont tag által elkövetett fegyelmi vétség és az első fokon kiszabott fegyelmi büntetés nem áll arányban, mert a tag korábban többször követett el fegyelmi vétséget, s emiatt többször is fegyelmi büntetéssel sújtotta őt a fegyelmi bizottság.

2011. augusztus 19-én a horgászegyesület vezetősége, mint másodfokú fegyelmi szerv ülést tartott. Ezen a felperes nem vett részt. A vezetőség 2-3/2011.vez. számú határozatában kimondta, hogy a felperes megvalósította az egyesület Fegyelmi Szabályzata 2. § i) pontjában foglaltakat, ezért a vezetőség, mint másodfokú fegyelmi szerv az első fokú határozatot megváltoztatta és a Fegyelmi Szabályzat 3. § (1) bekezdés f) pontja alapján felperes eljárás alá vont tagot 24 hónap időtartamra, azaz 2011. augusztus 19-től 2013. augusztus 19. napjáig kizárta az alperes tagjainak sorából. Ezen időtartamra területi engedélyt nem válthat. Tájékoztatást tartalmaz a határozat arról, hogy az jogerős, ellene további fellebbezésnek helye nincs, a határozat azonban jogsértésre hivatkozással az 1989. évi II. törvény 10. §-a szerint a bíróság előtt megtámadható. A határozat indokolásában a vezetőség rögzítette, hogy a fegyelmi bizottság a tényállást helyesen állapította meg, azonban az általa meghozott döntés, mint büntetés az elkövetett vétség súlyával nem kellően arányos, ezért azt a rendelkező részben foglaltak szerint súlyosbította. Megvizsgálta a fegyelmi alá vont tag által beterveztett fellebbezésben foglaltakat, s megállapította, hogy a fellebbezés semminemű konkrét, az elkövetett vétséget cáfoló megállapítást nem tartalmaz. Megállapította továbbá, hogy a felperes ellen e fegyelmi eljárás már a sokadik ügy 2008. óta, valamennyi alkalommal bebizonyosodott, hogy a horgászati törvény és a horgászrend előírásait megszegi, az egyesület rossz hírét kelti és semminemű megbánást nem tanúsít. Mindezek alapján a vezetőség az első fokon hozott döntés súlyosbítását látta kellően indokoltnak. E tényállást a vezetőség megalapozottnak találta, a büntetés kiszabásánál enyhítő körülményt nem talált.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság mindkét fokú fegyelmi határozatot helyezze hatályon kívül, s kötelezze az alperest perköltség megfizetésére. Arra hivatkozott, hogy a vele szembeni fegyelmi eljárást az FSz 5. § 2. pontjában írt követelményeket figyelmen kívül hagyva rendelte el az elnök, mert nem hozott e tárgyban határozatot, aminek tartalmaznia kellett volna az eljárás alapjául szolgáló tényeket, körülményeket, a kivizsgálással megbízott bizottság megnevezését. Az első fokú fegyelmi határozat nem tartalmazza az eljárás alá vont tag egyesületének nevét, a tárgyalás helyét, idejét, ezzel az FSz 10. § (3) bekezdését sérti. A határozat indokolási része az FSz előírását sértve nem

tartalmazza a fegyelmi bizottság által megállapított tényállást, a bizonyítékok megjelölését, azok mérlegelését, a szerv meggyőződésének indokait. A másodfokú határozat indokolási kötelezettségének nem tesz eleget, s úgy súlyosbítja a vele szemben kiszabott fegyelmi büntetést, hogy az ő fellebbezésén kívül más fellebbezés előterjesztésére nem került sor, erre a határozatban utalás sem történt. Állította továbbá, hogy a kormányhivatalnál 2011. március 18-án jegyzőkönyvbe foglalt állításai nem voltak valótlanok, ám ezekkel kapcsolatban a fegyelmi eljárás során csak akkor tudott volna érvelni, ha tudomására hozták volna, hogy milyen állításait tekintenek alaptalannak.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Nem vitatta, hogy a fegyelmi eljárás elrendelésekor és az első fokú határozat meghozatalakor történtek alaki szabálysértések, ám azok álláspontja szerint nem érdemiek, nem perdöntőek. Hangsúlyozta, hogy a felperes 2011. március 18-án valótlanul állította, hogy az egyesület kezelésében lévő vízterületeken csónakos horgászat folyt volna, akár a horgászrendben előírt, akár annak figyelmen kívül hagyásával; hogy az egyesület egyik halőre 2010. márciusában gereblyező módszerrel horgászott; hogy **H. Á.** tagtárs ellen semmilyen eljárás nem folyt a megengedettnél nagyobb mennyiségű nemes hal fogása miatt, s e tevékenységet **M. L.** akkori halőr tusolta el; hogy az egyesület vezetősége vele szemben diszkriminációt alkalmaz; hogy a **P. I.** horgászjegy váltásával kapcsolatos eljárás nem volt szabályos. Ezen állításait a felperes sem a kormányhivatal előtt, sem a fegyelmi eljárás során nem bizonyította. Hivatkozott arra, hogy az első fokú fegyelmi határozattal szemben nemcsak a felperes, hanem az egyesület elnöke is fellebbezést nyújtott be, így a vezetőség jogszerűen súlyosbította az első fokú fegyelmi határozatban megállapított büntetést.

Az elsőfokú bíróság ítéletében mindkét fokú fegyelmi határozatot megsemmisítette, kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 55 000 forint perköltséget. A határozata indokolásában kiemelte, hogy a fegyelmi eljárás elrendelése nem felelt meg az FSz 5. § 2. pontjában foglaltaknak, mert nem került ismertetésre a felperes által elkövetett fegyelmi vétség, s a Fegyelmi Bizottság által felvett jegyzőkönyvből, s fegyelmi határozatból sem lehetett megállapítani, hogy mi volt az a konkrét cselekedet, amely maga után vonta a fegyelmi büntetés kiszabását. Sem az első-, sem a másodfokú fegyelmi szerv nem tett eleget indokolási kötelezettségének, s a vezetőség sem állapított meg határozatában konkrét tényállást. A másodfokú fegyelmi szerv szabályzatellenesen súlyosbította a fegyelmi büntetést, megsértve az FSz 13. § 5. pontját. A pervesztes alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte perköltség megfizetésére, melynek összegében a felperes által lerótt 27 000 forint illetéket és jogi képviselőjének a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 3. § (3) bekezdése alapján megállapítható munkadíját számolta el.

Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte a törvényszék határozatának megváltoztatását, a kereset elutasítását és a felperes költségben való marasztalását. Abban az esetben, ha e fellebbezési kérelmét a másodfokú bíróság nem teljesítené, kérte a terhére megállapított perköltség összegének csökkentését. Kifejtette, hogy a fegyelmi eljárás elrendelésére kellő alappal került sor, az első fokú fegyelmi szerv a tényállás megállapításával egyetemben kellően indokolt döntést hozott, ezzel szemben mind az eljárás alá vont tag, mind az egyesület elnöke fellebbezést nyújtott be, s az

utóbbira tekintettel a vezetőség jogszerűen súlyosbította az első fokon kiszabott fegyelmi büntetést. Elismerte, hogy az eljárás során alaki szabálysértések történtek, de azok álláspontja szerint nem lényegesek. Előadta, hogy az egyesület 2011. április 3-i közgyűlésén az egyesület elnöke tájékoztatta a tagságot a felperes és egy tagtársa március 18-i cselekményéről, egyben közölte, hogy emiatt a szükséges iratok megérkezése után fegyelmi eljárást fog elrendelni, így a felperes már ekkor tisztában volt azzal, hogy mi miatt vonják felelősségre. A június 6-i fegyelmi tárgyaláson a felperes szembesülhetett állításainak valótlanágával, azok tényyszerűségét semmivel nem bizonyította. A fegyelmi bizottság a tárgyalás elhalasztásával erre ismételten lehetőséget adott az eljárás alá vontnak, ám a június 24-i tárgyaláson sem győzte meg a fegyelmi szervet állításai valóságtartalmáról. Becsatolta az első fokú fegyelmi határozattal szemben az egyesület elnöke által előterjesztett fellebbezést. Álláspontja szerint a felperes javára megállapított perköltség nem áll arányban a jogi képviselője által kifejtett tevékenységgel.

A felperes ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását és az alperes költségben való marasztalását kérte. Kifejtette, hogy álláspontja szerint az elkövetett eljárási szabálysértések lényegesek voltak, különösen az, hogy a fegyelmi határozatok indokolása nem felelt meg az FSz előírásainak. Kétségeit fejezte ki a tekintetben, hogy az első fokú fegyelmi határozattal szemben az egyesület elnöke valóban terjesztett-e elő fellebbezést, mert erre a másodfokú fegyelmi határozat nem utal. Sérelmezte, hogy amennyiben az elnök valóban fellebbezést terjesztett elő, azt részére nem kézbesítették, így arra reagálni nem tudott, ami további súlyos eljárási szabálysértést jelent a fegyelmi szervek részéről.

A fellebbezés alaptalan.

Mindenekelőtt az ítélet tábla rámutat, hogy az egyesület önkormányzattal rendelkező autonóm közösség, amely maga határozza meg működésének szabályait és a szabályok megsértésének következményeit. Bíróági úton történő beavatkozásra csak akkor van lehetőség, ha a szervezet tevékenysége kifejezett jogszabályi rendelkezésbe ütközik. Az egységes bíróági gyakorlat szerint törvénysértésként értékelendő az is, ha a keresettel támadott határozat a szervezet alapszabályát vagy belső szabályzatát lényegesen sérti. Az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény (Etv.) 10. §-a szerint indult perben a 16. § (2) bekezdés a) pontjának megfelelő alkalmazásával a bíróság jogszabálysértés esetén is csak megsemmisítő ítéletet hozhat (Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiuma KK. 1. számú állásfoglalás VII. pont).

Erre tekintettel az elsőfokú bíróság helytállóan járt el, amikor a perbeli jogvita elbírálásakor az időközben, 2011. január 1. napjától hatályon kívül helyezett Etv. rendelkezéseinek figyelembevételével hozott határozatot, s ugyancsak helyesen a törvénysértőnek talált fegyelmi határozatok megsemmisítését, s nem - ahogyan azt a felperes keresetében kérte - hatályon kívül helyezését mondta ki.

A felperes által a keresetlevélben felsorolt eljárási szabálysértések kapcsán az ítélet tábla kiemeli, hogy a szabálysértések csak akkor eredményezhetik a keresettel érintett határozat megsemmisítését, ha olyan lényegesek, melyek az eljárás alá vont tag jogait korlátozzák,

figyelmen kívül hagyják, elkövetésük számára hátrányos következményekkel jár. Így foglalt állást a Debreceni Ítéltábla egy korábbi határozatában is (Pf.II.20.607/2010/4. szám).

Ennek szem előtt tartásával a másodfokú bíróság lényegtelen eljárási szabálysértésnek minősítette, hogy a fegyelmi eljárás elrendeléséről az egyesület elnöke nem hozott határozatot, arról a felperest mindössze egy levéllel értesítette. Ugyanilyen, az ügy érdemére ki nem ható eljárási szabálysértés, hogy e levél nem tünteti fel a kivizsgálással megbízott bizottság megnevezését, továbbá, hogy az első fokú fegyelmi határozat első részében nem szerepel az eljárás alá vont tag neve, lakcíme, az egyesület neve, horgászigazolványának és állami horgászjegyének száma, a tárgyalás helye és ideje.

Ezzel szemben - ahogyan azt az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan hangsúlyozta - lényeges eljárási szabálysértés, hogy a fegyelmi eljárás elrendeléséről szóló levél nem tünteti fel, nem hozza az eljárás alá vont tag tudomására az eljárás alapjául szolgáló tényeket, körülményeket. A FSz-ben megfogalmazott ezen előírás indoka az, hogy az eljárás alá vont tag tudomást szerezzen arról, hogy a fegyelmi eljárás elrendelésére jogosult mely cselekményét, magatartását, esetleg mulasztását tartja fegyelmi vétséget megvalósítónak, s ennek ismeretében lehetősége legyen felkészülni a védekezésre, érveit előterjesztésére, bizonyítási indítványai előadására. Az adott esetben nem volt kétséges, hogy a felperes 2011. március 18-i, a B. Megyei Kormányhivatalnál tett eljárása képezi a vele szemben elrendelt fegyelmi eljárás alapját. Az ekkor elhangzott kijelentéseit a hatóságnál jegyzőkönyvbe foglalták, ám ezt a jegyzőkönyvet a peres felek a peres eljárás során nem csatolták be, annak tartalma nem ismeretes. Az viszont a rendelkezésre álló fegyelmi tárgyalási jegyzőkönyv, illetőleg az alperes 8/A/1. alatt előterjesztett ellenkérelme alapján megállapítható, hogy a felperes a kormányhivatal ügyintézője előtt számos kijelentést tett. Az első fokú fegyelmi határozat indokolása is ezt rója a felperes terhére. Nem állapítható meg azonban sem a fegyelmi eljárást elrendelő levélből, sem a fegyelmi határozatokból, hogy a felperes számos kijelentése közül melyek voltak azok, amelyeket a fegyelmi szervek a Fegyelmi Szabályzat 2. § i) pontja szerinti fegyelmi vétséget kimerítőnek ítélték. A 2011. június 6-i fegyelmi tárgyalás jegyzőkönyve szerint a Fegyelmi Bizottság elnöke hét pontban fogalmazott meg kérdéseket a felperessel szemben, amelyekre ő válaszolt is. Ezek közül az egyik - mely szerint vele szemben az egyesület diszkriminációt alkalmaz - kapcsán a fegyelmi bizottság elnöke „csatolta” a felperessel szemben korábban folyt fegyelmi eljárások jegyzőkönyveit és az akkor született határozatokat. A másik - **P. I.** szabálytalanul nem kapott horgászjegyet - eset kapcsán pedig a Fegyelmi Bizottság indokoltnak találta a tárgyalás elhalasztását és a június 24-i tárgyaláson tanú meghallgatását. A fegyelmi tárgyalás jegyzőkönyveiből tehát az tűnik ki, hogy e hét pontban megfogalmazott konkrét esetek szolgálhattak a fegyelmi eljárás alapjául, az egyesület elnöke a március 18-án elhangzott kijelentések közül ezeket tartotta fegyelmi vétséget megvalósítóknak. Ezzel szemben a 8/A/1. alatt csatolt ellenkérelemben az alperes egészen más események kapcsán fogalmazta meg azt az álláspontját, hogy a felperes március 18-án valótlan állításokat tett a kormányhivatalban. Ezeket az eseteket a fegyelmi tárgyalás során a Fegyelmi Bizottság nem vizsgálta, ezekkel összefüggésben a felpereshez kérdéseket nem intéztek, értelemszerűen az eljárás alá vont tag sem fejthette ki álláspontját.

Az első fokú fegyelmi határozat sem nevesíti azokat a konkrét „valótlan állításokat”, melyek kapcsán a fegyelmi szerv megállapította a fegyelmi vétség elkövetését, így nem tudni, hogy milyen tényállást talált megalapozottnak a fegyelmi bizottság. A másodfokú fegyelmi határozat ugyanígy nem nevesíti a felperes terhére róható konkrét „valótlan állításokat”, így a másodfokú határozatból sem állapítható meg, hogy mely tényállást talált megalapozottnak a vezetőség.

Ezek az eljárási szabálysértések olyan súlyúak, amelyek indokoltá teszik a fegyelmi határozatok megsemmisítését.

Mindezekon túl az ítélet tábla szükségesnek tartja megemlíteni, hogy az FSz nem írja elő, hogy az „ellenérdekű fél” fellebbezését a másik fél részére kézbesíteni kellene, ezért ezt a felperes alaptalanul kifogásolja. Arra az alperes az elsőfokú eljárás során is hivatkozott, hogy az első fokú fegyelmi határozattal szemben az egyesület elnöke is fellebbezést nyújtott be, s ezt az okiratot a fellebbezés mellékleteként be is csatolta. Ebből következően pedig a vezetőség, mint másodfokú fegyelmi szerv nem követett el eljárási szabálysértést akkor, amikor e fellebbezést értékelve az első fokú fegyelmi szerv által kiszabott fegyelmi büntetést súlyosbította.

Nem tartotta indokoltnak az ítélet tábla a felperes javára megállapított perköltség összegének csökkentését. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából kitűnően az 55 000 forintos összegben elszámolta a felperes által lerótt 27 000 forint illetéket, így a felperes jogi képviselője részére megállapított munkadíj összege 28 000 forint volt. Az R. 3. § (3) bekezdése értelmében a munkadíj minden megkezdett tárgyalási óránként, valamint az ügyvédnek a pert megelőző és a peren kívül végzett igazolt tevékenységéért óránként 5 000 forint. Tény, hogy a felperes a keresetlevelét személyesen nyújtotta be, s jogi képviselője a bírósági tárgyalásokon nem jelent meg. Előterjesztett ellenben 3. sorszám alatt egy előkészítő iratot, melyhez a felperes rendelkezésére álló valamennyi okiratot beszerezte, mellékelte, majd további írásbeli nyilatkozatokat tett (5., 6., 7. sorszám alatt), végül az alperes érdemi ellenkérelmére 9. sorszám alatt is előkészítő iratot nyújtott be. Mindezek időigényessége az ítélet tábla megítélése szerint is eléri a 6 órát, így az elsőfokú bíróság nem tévedett a munkadíj összegének megállapításakor.

Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fenti indokolásbeli kiegészítéssel a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezés eredménytelen volt, ezért az alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes részére fellebbezési eljárási költség megfizetésére. E címen az ítélet tábla a felperes képviselőjének munkadíját számolta el, melynek összegét az R. 3. § (3) és (5) bekezdése alapján határozta meg.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján bírálta el tárgyaláson kívül.

D e b r e c e n, 2012. május 29.

Dr. Csiki Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. előadó bíró, Dr. Kocsis Ottília s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

- kiadó -